

Spørgsmaalet om, hvordan det egentlig kan være, at naar Generalkonsul Hansen henvender sig i Udenrigsministeriet, faar han et saa uklart og svømmende Svar som det, Departementschef Clan skal have givet ham. Hvorledes det egentlig kan hænge sammen, er noget, Offentligheden kan forlange at komme til Kundskab om. Og navnlig forlanger man, at hvor faretruende Forholdene end kan være for os for Tiden, maa det ligefremme Grundlag for Tryghedsfølelsen i Samfundet: Retsbeskyttelsen med Adgang for anklagede til at forsvare sig og med det gennemførte gamle Retsprincip, at enhver Tvivl kommer den anklagede til gode, ikke fraviges, og vi kan ikke gaa ind paa, at vi, idet vi giver Administrationen større administrativ Magt og giver Domstolene større Straffemyndighed, ogsaa i vid Udstrækning — som jeg sagde i Gaar — sætter Administrationen i Domstolenes Sted. Administrationen kan ikke dømme, den kan lade være at rejse Anklage, og den kan træffe en mindelig Afgørelse, men det er ikke det, som vi i en saadan Sag som denne forlanger, vi forlanger, at den skal gaa til Doms, og dette Ansvar overfor Retstrygheden i vort Samfund bør et Ministerium kunne bære.

De stærke Ord, hvormed den højtærede Justitsminister sluttede sin Udtalelse, om det Ansvar, han ikke var veget tilbage fra, han havde villet afgøre Sagen paa egen Haand, taaler neppe en alvorlig Prøvelse, fordi vi ikke kan udmaale Vægten af et saadant Ansvar, vi mangler Forudsætninger derfor, og vi kan kun tage den ærede Ministers Ord til Efterretning som et Udtryk for, at Regeringen i en vanskelig Situation som denne ikke ønsker at undersøge den foreliggende Sag til Bunds. Men hvad vi kan forlange, er, at Administrationen i sin Forvaltning af vort borgerlige Samfund fyldestgør de Krav, som gaar ud paa: Ret for alle, Sikkerhed og Retsbeskyttelse, og ingen administrativ Vilkaarlighed i Stedet for Domstolsafgørelse.

Povlsen: Jeg maa gøre opmærksom paa, at naar overhovedet det, der er foregaaet i Finansudvalget, er kommet paa Tale her, skyldes det det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), idet det var ham, der begyndte med at referere fra Finansudvalgets Møde og derved tvang mig til at gøre Rede for, hvorledes Sagen i Virkeligheden laa, og det ærede Medlem har ikke i nogen som helst Henseende afkræftet, hvad jeg sagde i Gaar.

Jeg sagde — jeg maa maaske have Lov til at gentage det —: „Da den højtærede Justitsminister i Finansudvalget havde gjort Rede for Sagen og for sine Motiver til ikke at lade den afgøre af Domstolene, var der ikke een, der hævdede sin Røst derimod, saa man fik afgjort det Indtryk, at man fuldt ud accepterede den Stilling, Justitsministeren havde indtaget. Et Medlem af Venstre udtalte sig saa klart i saa Henseende, at der slet ingen Tvivl var om, at det paagældende Medlem havde opfattet Stillingen i Finansudvalget paa den Maade.“ Det er rigtigt, at dette sidste foregik i et Møde, som fulgte 5 Dage efter. Referatet fik vi af Ministeren, og det var et saa fuldstændigt Referat, at de Aktstykker, som blev afleveret, da Ministeren forlod Mødet, ikke kunde uddybe dette Referat yderligere. Det var den 3. December. Den 8. December fremkom det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) ved Begyndelsen af Mødet — jeg tror for øvrigt, Mødet neppe var sat — med den Udtalelse, at han beklagede, at Socialdemokraterne havde holdt et Møde i Aarhus, hvor de havde drøftet Sagen, og han havde tænkt paa at indfinde sig ved Mødet og sige, at denne Sag egentlig ikke kunde drøftes, den var afgjort, idet vi i Finansudvalget havde faaet et Referat af Justitsministeren, hvorefter alle Partier — det var ikke blot Socialdemokraterne, men alle Partier — havde været tilfredse. Det maa jeg udtrykkeligt understrege. Det ærede Medlem fra Kolding sagde, at ikke blot „dette Parti“, altsaa Socialdemokratiet, men at alle Partier havde været tilfredse. Jeg tog deraf Anledning til at udtale, at jeg sluttede mig ganske til det ærede Medlem fra Kolding, og jeg ønskede, at Finansudvalget skulde sende en Erklæring herom ud over Landet for at berolige den ophidsede Stemning, som navnlig var fremme i Aarhus-Egnen. Deraf fremgaar det tydeligt, at det ærede Medlems Udtalelse gik ud paa, at alle Partier havde erklæret sig tilfredse. For øvrigt maa jeg erkende, at det ærede Medlem fra Kolding i Slutningen af sin Replik indrømmede, at Justitsministerens Udtalelse havde gjort et meget stærkt Indtryk paa ham, saa at han altsaa for sit personlige Vedkommende havde følt sig tilfreds dermed. Det var vistnok Meningen af det ærede Medlems Udtalelse.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgekreds har Ordet for en kort Bemærkning.